

Blokování internetu

Zločiny mají být trestány, ne zakrývány



European Digital Rights
39 Rue Montoyer
B-1000 Brussels
Tel.: +32 (0)2 550 4112
brussels@edri.org

European Digital Rights (EDRi)
je asociace
27 sdružení pro ochranu soukromí a občanských práv
ze 17 zemí

Brožuru napsal
Joe McNamee
Kordinátor advokacie

Český překlad
Michael Klánský

Obsah

Úvod a shrnutí exekutivy	4
Přístup EU ke zneužívání dětí je slabý a špatně cílený	5
Vnímání této problematiky je pokřiveno mýty	6
Mazání namísto blokování je jediný efektivní přístup	7
Černá listina nebude omezena na weby o zneužívání dětí	7
Blokování se pokouší řešit včerejší problém	8
Přístup k blokovanému materiálu není „jen pro odborníky“	8
Státy se skrývají za prázdná hesla	9
Přední odborníci říkají blokování „ne“	10
Tvorba politiky Komise je nesourodá	11
Komise napomáhá členským státům v nezákonné činnosti	12
Návrh opouští základní principy lepší regulace	12
Blokování pomocí samoregulace – začátek konce otevřeného internetu	13
Případová studie: Itálie	14

Co je blokování?

Blokování ponechává ilegální weby online, jen o něco ztěžuje přístup k nim. Přístup je ovšem vždy stále možný, nezávisle na použité technologii blokování.

Oproti tomu smazání nebo odstavení ilegálních webů znamená jejich odstranění z internetu, což přístup k nim znemožní úplně.

Úvod a shrnutí exekutivy

EU zvažuje návrh na zavedení filtrů pro blokování webů, zaměřených na zneužívání dětí. EDR vyzývá Parlament a Radu k přehodnocení těchto plánů. Zneužívání dětí a jeho zobrazování na internetu je otřesný zločin, jehož závažnost je někdy jen stěží představitelná. Proto k němu musí být přistupováno se vši vážností, ovšem metodami založenými na faktech a efektivnosti, ne na politice a emocionálních reakcích.

Musíme se vyhnout metodám, které dávají členským státům příležitost přijímat kosmetická opatření, jaká byla v minulosti uplatňována namísto skutečné činnosti. Důkazy ze zemí, které již blokování zavedly, jasně dokazují, že toto opatření je uplatňováno jako náhražka za skutečnou mezinárodní akci, nejen jako její pouhý doplněk.

Vytvoření systému omezování přístupu k informacím s sebou přináší obrovská rizika:

- oslabení politického tlaku na členské státy, směřujícího ke skutečně efektivním mezinárodním opatřením.
- podrytí věrohodnosti EU, když se vyjadřuje k omezování komunikace v zemích s represivním režimem.
- nevyhnutelný tlak (zvláště v závislosti na mediálních titulcích) na rozšiřování blokování na další a další oblasti (tzv. „Mission Creep“).
- konec neutrality internetu - poskytovatelé budou donuceni investovat do technologií, které umožní stále invazivnějšími způsoby činit rozdíl mezi různými typy obsahu.

Nemůžeme jen tak začít praktikovat politiku blokování v naději, že to bude k něčemu dobré – je nutné ukázat, že přínosy převažují nad náklady. Přípravná práce Komise se touto otázkou nezabývá s vážností, jež jí náleží:

- proč nebyly prezentovány důkazy, že v zemích, kde je toto opatření již uplatňováno, přineslo viditelný prospěch?
- proč se Komise nevyjádřila k závažným právním otázkám, které nastolil nedávný nezávislý výzkum?¹⁾
- proč Komise neprovedla žádný výzkum, který by objasnil rozsah a hlavní příčiny ponechávání ilegálních webů online?

1) <http://www.aconite.com/blocking/study>

Přístup EU ke zneužívání dětí je slabý a špatně cílený

V zájmu ochrany některých obchodních zájmů jsou často k odstranění nebo potrestání neautorizovaných aktivit používány extrémní, nepřiměřené a potenciálně ilegální metody. Co se týká zneužívání dětí, přístup jde do opačného extrému – metody jsou zároveň slabé a necílené. Všechno naše úsilí se musí zaměřit na zajištění prostředků k tomu, aby policie a soudnictví mohly odstraňovat weby s tematikou zneužívání dětí, trestat viníky a identifikovat oběti. Cokoli jiného je kontraproduktivní rozptylování.

Obchodní priority	Priority ochrany dětí
V roce 2004 zajistila internetová protipirátská jednotka IFPI (Mezinárodní federace fonografického průmyslu) odstavení 60 900 webů (zdroj: Digital Music Report, 2004).	Některé weby s tematikou zneužívání dětí, hostované v zemích, se kterými má EU vynikající mezinárodní kontakty, zůstávají údajně online i několik měsíců po své identifikaci.
V dohodě ACTA (Obchodní dohoda proti padělání) vyžadují USA odstranění všech webů, které údajně porušují copyright.	EU „potřebuje“ zavést blokování, neboť prohlašuje, že je příliš složité proti zločinným webům zakročit efektivněji.
Podvodné “bank phishing” weby (určené k vylákání bankovních údajů od návštěvníků) jsou odstraňovány průměrně do 4 hodin.	Weby s tematikou zneužívání dětí zůstávají online průměrně 4 týdny. ²⁾
Všechny mezinárodní obchodní dohody podepsané EU obsahují závazné povinnosti v souvislosti s ochranou intelektuálního vlastnictví.	Neexistují žádné závazné a vymahatelné mezinárodní dohody, které by zajistily rychlé odstavení webů o zneužívání dětí.
Evropská Komise investovala 500 000 Euro do projektu na zjištění dopadů padělání v EU. Též zaplatila 1 milion Euro za projekt, zjišťující následky spotřeby padělaného zboží.	Politika Evropské Komise ve věci blokování je (podle „hodnocení dopadů“ Evropské Komise) kvůli „nedostatku přesné a spolehlivé statistiky“ založena na předpokladech.
Hollywood hrozí soudní pří 50 000 uživatelům peer-to-peer sítí. (údaj z března 2010)	V EU neexistuje žádná politika ohledně peer-to-peer sítí v souvislosti se zobrazováním zneužívání dětí.
Komise podporuje stálý úřad pro ACTA (Obchodní dohoda proti padělání).	Komise ve svém hodnocení dopadů konstatuje přesvědčení, že členské státy neimplementují Konvenci Rady Evropy dostatečně rychle nebo adekvátně. Toto je odůvodnění návrhu Direktivy o zneužívání dětí - více legislativním a méně státním vymáháním stávající.

2) Tyler Moore a Richard Clayton: The Impact of Incentives on Notice and Take-down. Seventh Annual Workshop on Economics and Information Security (WEIS08), Dartmouth NH, USA, June 25-28 2008. In: M. Eric Johnson, editor: Managing Information Risk and the Economics of Security, pages 119-223 (Dopad pobídek na Oznámení protiprávnosti a výzvu k odstranění. Sedmý ročník Workshopu o ekonomice a informační bezpečnosti, Dartmouth, USA, 25.-28. června 2008. V: Management informačního rizika a ekonomika bezpečnosti, str. 119-223). Vyd. Springer, New York (USA) 2008.

Vnímání této problematiky je pokřiveno mýty

„Blokování internetu funguje“

Nejen, že koncoví uživatelé mohou jednoduše obejít blokování, zločinci se mu mohou též snadno vyhnout. Kanadská horká linka zaznamenala³⁾ 212 stěhování jednoho webu během 48 hodin. Zavedení blokování by podnítilo zločince k tvorbě systémů, které by jejich weby automaticky stěhovaly v okamžiku zjištění, že byly zařazeny mezi blokované.

„Odpůrci blokování věří, že zneužívání dětí je otázka svobody slova“

Nikdo nikdy nenaznačoval, že by zneužívání dětí bylo otázkou svobody slova, nebo že by bylo vyjádřením názoru. Svobodný projev a svoboda sama budou však nevyhnutelnými oběťmi výstavby cenzurní infrastruktury, nutné pro blokování internetu.

„Weby jsou v ‘darebáckých’ státech, se kterými je spolupráce nemožná“

Předmětný materiál je téměř výhradně umístěn v západních zemích s vysoce rozvinutou internetovou infrastrukturou. Přestože se může jevit, že je nyní tento problém řešen, horké linky v EU shodně říkají, že největší část ilegálního materiálu pochází z USA.⁴⁾

„Mluvíme o ‘dětské pornografii’, takže zákony o svobodě slova zabraňují efektivní mezinárodní akci“

Nejpodstatnějšími z řečto webů jsou ty, které obsahují zobrazování sexuálního násilí a zneužívání dětí. Toto je ilegální po celém světě. Jsme morálně (a v rámci mezinárodního práva i právně) vázáni zaměřit veškeré možné úsilí k zajištění odstranění těchto webů, identifikaci a záchraně obětí, a k potrestání zúčastněných zločinců.

„Není lepší dělat alespoň něco?“

Každý zásah do legislativy společnost něco stojí. Při absenci jakéhokoli zjevného přínosu blokování je nevhodné navrhnout metody s takto širokým dosahem a tak značnými dopady (nevyhnutelné rozšiřování blokování na další typy obsahu, stejně nevyhnutelný vývoje stále invazivnějších blokovacích technologií, poškození dobrého jména EU při obraně svobody slova, riziko poskytnutí „systému včasného varování“ majitelům ilegálních webů).

3) <http://www.cybertip.ca/app/en/research>

4) <http://www.hotline.ie/annualreport/2008-analysis/trends.html>

Mazání namísto blokování je jediný efektivní přístup

Je třeba se postavit problému, ne symptomu

Většina dětské pornografie není na běžně dostupných webech. Ke skrývání takovéto ilegální činnosti jsou vhodnější jiné, méně zjevné metody, např. peer-to-peer sítě nebo chatovací místnosti. Organizovaný zločin nemůže být nikdy poražen slabou technologií a ještě slabším pátráním. K tomu, aby bylo možné se postavit opravdovému zločinu, jsou třeba opravdoví lidé s opravdovými prostředky.

Mazání materiálu je možné

Studie Cambridgeské univerzity⁵⁾, porovnávající odstraňování podvodných webů ve finanční sféře a stránek o zneužívání dětí, ukazuje, že si můžeme vést lépe. Bez opravdového hodnocení dopadů, které identifikuje jednak současné procedurální a právní problémy a jednak to, které jurisdikce jsou nejproblematičtější a proč, se vytvoření skutečně účinné metody stává mnohem složitějším, než by mělo být.

Černá listina nebude omezena na weby o zneužívání dětí

Britským poskytovatelům internetu bylo přislíbeno, že vládní požadavky budou omezeny na „dobrovolné“ blokování webů o zneužívání dětí. V dubnu 2010 byl přijat zákon, který vytváří rámec pro blokování webů spojených s protiprávní činností nezákonného sdílení duševního vlastnictví.

Dánským poskytovatelům internetu bylo přislíbeno, že vládní požadavky budou omezeny na „dobrovolné“ blokování webů o zneužívání dětí. Začátkem roku 2010 však následoval návrh na trestní odpovědnost poskytovatelů za umožnění přístupu k hazardním webům.

V deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung hovořil 13. dubna 2010 Komisař Malmström o dalších subjektech, které by mohly být blokovány, a o ještě invazivnějších technologiích blokování.

Seznamy blokováných webů nemohou být zveřejňovány, jejich nezveřejňování však zároveň znamená, že skutečná transparentnost a zabezpečení jsou neuskutečnitelné.

Víte že v únoru 2010 rezoluce Evropského Parlamentu „silně kritizovala“ společnosti, poskytující Íránským úřadům prostředky pro cenzuru? Blokování webu v Evropě rozšíří trh pro výzkum, vývoj a prodej takovýchto prostředků.

5) viz <http://www.cl.cam.ac.uk/~rnc1/takedown.pdf>

Blokování se pokouší řešit včerejší problém

Data z horkých linek v EU ukazují, že blokování se snaží řešit minulé problém – statické weby, obsahující pouze ilegální materiál. Údaje britské IWF⁶⁾ (Internet Watch Foundation, Nadace pro dohled nad internetem) ukazují, že počet domén hostujících ilegální materiál se v posledních 4 letech snížil cca o polovinu.

Materiál umístěný na webu je v dnešní době stále více hostován na legitimním webovém prostoru zdarma, službách pro hostování obrázků nebo na hacknutých webech. Takové weby samozřejmě horlivě předmětný materiál odstraňují tak rychle, jak je to jen možné, čímž se blokování stává nepodstatným. Zneužívání legitimních služeb pro hostování obrázků pro šíření ilegálního materiálu vzrostlo z 0 % roce 2006 na 10 % v roce 2008 a na 40 % v roce 2009.

Přes svou neschopnost příslušně identifikovat, natož vyřešit, tyto trendy, Evropská Komise navrhuje neadekvátní a kontraproduktivní „řešení“ problému, tak jak existoval v roce 2004. Návrh se také nijak nezabývá větším problémem přenosu obrázků zneužívání přes peer-to-peer sítě.

Stojí skutečně cena za vytvoření této blokovací infrastruktury, cena rozšiřování pole působnosti, cena zdokonalování technologií a lidská cena toho, že tyto prostředky nebudou využity na identifikaci obětí, za „přínos“, spočívající v řešení stále se zmenšující části problému s pomocí nedostačující technologie?

Přístup k blokovanému materiálu není „jen pro odborníky“

Evropská Komise a jisté lobbystické skupiny šíří mýtus o tom, že obejít blokování je natolik složité, že je ho schopen jen někdo „motivovaný“ nebo „odborník“.

Ve skutečnosti existují weby (například www.proxyforall.com nebo www.zend2.com), kde stačí uživateli zadat adresu „blokované“ stránky a získává k ní okamžitě přístup.

Lidé, kteří přistupují k internetu pomocí technologií pro ochranu soukromí (jejichž vývoj dotuje Komise), mohou velmi pravděpodobně blokovací systémy obcházet neúmyslně.

V neposlední řadě pak lze na internetu vyhledat jeden z mnoha instruktážních videoklipů, které v 5 minutách nebo ještě méně vysvětlují, jak úplně obejít zařízení vašeho poskytovatele a tedy i veškeré blokovací technologie na tomto zařízení nainstalované.

6) Výroční zpráva IWF 2006 a 2009 (<http://www.iwf.org.uk>),
web BBC News (<http://news.bbc.co.uk/2/hi/technology/10108720.stm>)

Státy se skrývají za prázdna hesla

Z historického hlediska členské státy EU upřednostňovaly povyk okolo ochrany dětí před skutečnou mezinárodní akcí. To, že dodržování mezinárodních dohod požadujících zákrok proti zneužívání dětí opakovaně selhalo, ukazuje, že je nebezpečné nechat členské státy schovávat se za blokovací politikou.

1990 Charta Spojených národů o právech dítěte, 2000 Doplnkový protokol o dětské pornografii

Článek 34: „Učinit všechna příslušná národní, bilaterální a multilaterální opatření pro předcházení zneužívání dětí k prostituci nebo jiným nezákonným sexuálními praktikám.“

1996 Stockholmská deklarace

„Je potřeba koordinované akce na lokální, národní, regionální a mezinárodní úrovni, aby byla tomuto fenoménu učiněna přítrž.“

1999 Konvence Mezinárodní organizace práce o nejhorsích formách dětské práce

„Každý člen přijme efektivní a časově vázaná opatření k poskytnutí potřebné a vhodné přímé součinnosti k odstranění dětí z nejhorsích forem dětské práce.“

2002 Doplnkový protokol Spojených národů o prodeji dětí, dětské prostituci a dětské pornografii

22 členských států EU, které tento Protokol ratifikovaly, je povinno „učinit všechny potřebné kroky k posílení mezinárodní spolupráce multilaterálními, regionálními a bilaterálními dohodami o prevenci, detekci, vyšetřování, stíhání a trestání těch, kteří jsou odpovědní za činy zahrnující prodej dětí, dětskou prostituci, dětskou pornografii.“

2001 Yokohamský globální závazek

„Znovu zdůrazňujeme jako své hlavní cíle rozšířené akce proti dětské prostituci, dětské prostituci a pašování dětí pro sexuální účely, včetně národní a mezinárodní agendy.“

Čas pro přijetí efektivních, přiměřených a trvalých opatření je právě teď. Státy nesmí dostat další příležitost schovávat se za mediálně vděčnou ne-akcí.

Přední odborníci říkají blokování „ne“

„Blokování webů má dlouhodobě malý dopad na distribuci.“

**Grantová dohoda podepsaná Evropskou Komisí
a Evropskou finanční koalicí proti dětské pornografii (leden 2010)**

„Naše blokovací opatření bohužel nevedou k úbytku pornografie na webu.“

Björn Sellström

Vedoucí Sddělení vyšetřování dětské pornografie a zneužívání dětí Švédské policie

„Švédský premiér Frederik Reinfeldt říká, že při setkání s viceprezidentem Číny Xi Jinpingem zdůraznil hodnotu necenzurovaného přístupu k internetu. Reinfeldt říká, že diskutovali o lidských právech, demokracii a právu na projev, ‘a speciálně jsem zdůraznil ... důležitost internetu v tomto kontextu.’“

Business Week (30. března 2010)

„Technicky je to obtížné. Právně je to problematické. A hlavně představuje skutečné ohrožení volného přenosu informací a je tak v rozporu se základními demokratickými principy.“

**Cormac Callanan, spoluautor zprávy Rady Evropy
o spolupráci mezi internetovými providery a bezpečnostními složkami**

„Podle ECtHR předpokládá ‘potřeba’ ve smyslu článku 10(2) existenci ‘naléhavé společenské potřeby’ [...] je nepochybně obtížnější vyhovět zkoušce potřebnosti u internetového obsahu, protože uživatelé jen zřídka narazí na ilegální obsah náhodně.“

**Zpráva Zástupce OSCE
O svobodě médií v Turecku a cenзуře internetu**

„Blokování je jasně nepřiměřené, protože infrastruktura implementující toto opatření se rozšíří na další technologie a témata, nijak nesouvisející s obrázky zneužívání dětí.“

**Christian Bahls
Předseda Asociace obětí zneužívání proti blokování internetu**

Víte že... ?

Komisařka Malmströmová na svém blogu obviňuje Spojené státy z toho, že nechávají weby o zneužívání dětí online v některých případech i více než rok. Pokud je tomu skutečně tak, nedostatek efektivního propojení s USA v této problematice znamená, že všechny členské státy EU selhaly při plnění svých závazků přijmout jasná mezinárodní opatření k zajištění ochrany dětí, vyplývajících jednak z Evropské úmluvy o lidských právech, jednak z Charty OSN o právech dítěte.

Tvorba politiky Komise je nesourodá

Proč nebyla požadována nezávislá expertíza?

Proč objasňující memorandum navrhované Direktivy vysvětluje, že „nezávislá expertíza nebyla potřebná“, zatímco Komise platí za externí expertízy v souvislosti s opatřeními (včetně vhodnosti blokování) proti používání internetu teroristy?

Proč nejsou interní informace Komise veřejné?

Evropská Komise požaduje po horkých linkách, které financuje, poskytování statistických dat ohledně zpráv, které vydávají. Tyto informace mohly být použity pro demonstraci dopadu blokování. Proč tyto statistiky, za které již zaplatila, Komise skrývá?

Proč poskytovat členským státům kouřovou clonu, pokud jim nelze důvěřovat?

Komisi zpracované hodnocení dopadů navrhované Direktivy o vykořisťování dětí v podstatě říká, že nelze spoléhat na to, že členské státy implementují Úmluvu o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a zneužívání, přijatou Radou Evropy. Proč tedy pak umožňovat členským státům skrývat svoji neaktivitu tím, že se zaměříme na blokování namísto přijetí skutečných opatření?

Čeho přesně má být blokováním dosaženo?

Komise říká, že blokování omezí náhodný přístup na ilegální weby. Kde je důkaz, že tohle je ten důležitý problém, na který se mají utrácet prostředky spíše, než například na identifikaci obětí?

Čemu připisuje Evropská Komise své naprosté selhání v mezinárodní spolupráci?

Jak je možné, že jak EU, tak samotné členské státy dosáhly za tak dlouhou dobu tak malých výsledků, s tam malou nadějí na zlepšení, že se na blokování nahlíží jako na jedinou variantu?

Víte že...?

Blokování je přístup - ne technologie. Jak se budou měnit technologie, důsledky povinného blokování se změní bez jakéhokoli demokratického vyjádření k tomu, zda poslední inovace respektují svobodu nebo lidská práva.

Komise napomáhá členským státům v nezákonné činnosti

Když komise zveřejnila svůj původní návrh, blokovací opatření by vyžadovala přijetí zákonů v členských státech. To je nezbytné pro vyhovění Článku 10 Evropské charty lidských práv - „uplatnění těchto svobod [...] může podléhat formalitám [...] jak jsou předepsány zákonem”.

Tato potřeba právního základu byla potvrzena v jinak dosti prázdném hodnocení dopadu. „Taková opatření musí samozřejmě podléhat zákonu, jinak jsou nezákonná”.

V Radě tomuto opatření oponovaly členské státy, které již zavedly „dobrovolné” blokování, jako např. Velká Británie, protože nechtěly přijímat další zákony.

V reakci na to rozšířila Evropská Komise svůj návrh o požadavek zavedení „opatření”, která by umožnila zavedení blokování, čímž se vyhnula opozici zemí, které používají blokování bez právního základu.

Je zjevně nevhodné, aby Evropská Komise aktivně, vědomě a úmyslně pozměňovala své návrhy jen proto, aby podporovala činnosti, které jsou podle jejího přesvědčení v rozporu s Evropskou chartou lidských práv.

Návrh opouští základní principy lepší regulace

Podle Evropské Komise je účelem hodnocení dopadu „pomoci s uspořádáváním a vývojem opatření. Identifikuje a hodnotí problém a sledované cíle.”⁷⁾

Hodnocení dopadu Evropské Komise se nezabývá omezeními současných blokovacích technologií, důsledky možných budoucích blokovacích technologií, společenským nebezpečím nevyhnutelného blokování nevinných webů, dopady pravděpodobného rozšíření blokování na další typy obsahu, povahou problémů, které vedou k tomu, že zločinné weby zůstávají dlouhou dobu online, možným dopadem méně intruzivních opatření, ani dopady blokování v zemích, kde již bylo zavedeno.

7) http://ec.europa.eu/governance/better_regulation/impact_en.htm

Blokování pomoci samoregulace – začátek konce otevřeného internetu

Návrh Evropské Komise byl doplněn před zveřejněním, aby zajistil možnost blokování pomocí samoregulace. Tento „samoregulační“ přístup je součástí daleko širší strategie využití poskytovatelů k provádění dozoru nad internetem, což je méně demokratické a má daleko širší dosah, než regulace prováděná státem. Některé současné iniciativy zahrnují:

- Návrh dohody ACTA (Obchodní dohoda proti padělání) doporučuje omezení právní ochrany poskytovatelů, pokud z jejich strany nejsou zavedena blíže neurčená „opatření“. ⁸⁾
- Rada EU volá ve své rezoluci k ochraně práv k duševnímu vlastnictví po tom, aby „Komise, členské státy a dotčení investoři pokračovali v rozhovorech a rezolutně hledali shodu na dobrovolných praktických opatřeních.“ ⁹⁾
- V diskusích na téma blokování internetu mezi členskými státy dochází podle zpráv k příklonu k „samoregulačním“ opatřením spíše než k tomu, aby mělo blokování právní základ, jak požaduje Článek 10 Evropské charty lidských práv.
- Jednání Evropské Komise o „Oznámení protiprávnosti a výzvu k odstranění nezákonného obsahu“ a „jednání investorů o ilegálním up/downloadu“ se snaží dosáhnout mimosoudních dozorovacích opatření ze strany poskytovatelů internetu.
- Britský poskytovatel Virgin Media naznačil, že zahájí plošné sledování svých zákazníků, zatímco irský Eircom se zavázal dodržovat jak pravidlo „tříkrát a dost“, tak blokování webů v reakci na pouhé *obvinění* z porušování autorských práv.

Víte že...?

Zločinci budou mít možnost zjistit, zda jsou jejich weby na seznámech blokování, a přestěhovat je v případě potřeby automaticky jinam. Důsledkem je riziko, že se blokování namísto efektivního boje s kyberzločinem stane spíše užitečným nástrojem k ochraně kriminálních aktivit.

8) <http://blog.die-linke.de/digitalelinke/wp-content/uploads/674b-09.pdf>

9) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/113098.pdf

Případová studie: Itálie

V Itálii je blokování internetu provozováno z několika důvodů, několika agenturami a bez ochrany požadované Evropskou chartou lidských práv.

Italský úřad pro správu monopolů (AAMS)

Italský úřad pro správu monopolů sestavil černou listinu přibližně 1750 webů, které provozují různé hazardní služby. Tento seznam je veřejný a poskytovatelé internetu jsou ze zákona povinni všechny tyto weby blokovat.

Italská policie

Italská policie rozšířila tajný mezinárodní blokovací seznam CIRCAMP o další weby bez soudního zásahu. Celkem jde o 600 až 900 webů, které, jak tvrdí policie, obsahují zobrazení zneužívání dětí. Poskytovatelé internetu jsou ze zákona povinni všechny tyto weby blokovat.

Soudnictví

K přidávání do seznamů webů blokováných italskými poskytovateli jsou používány také soudní příkazy. Blokované weby zahrnují protimafiánský web (accadeinsicilia.net¹⁰) jakožto neautorizovanou tiskovou publikaci, spotřebitelskou organizaci pro pomluvu (aduc.it), volný reklamní web napomáhající prostituci (bakeca.it) a web umožňující sdílení souborů (thepiratebay.com).

Ostatní typy blokování obsahu

Na seznamy byly též přidány weby zprostředkovávající nákup cigaret v zahraničí, web obsahující informace o užívání steroidů, web korejské univerzity (z ne zrovna zřejmých důvodů) a web s gay tematikou.

Rozšiřování pole působnosti

Další kroky v omezení práva na komunikaci v Itálii zahrnují zákon Pecorella-Costa, který nařizuje běžným webům dodržování stejných pravidel, jaká se týkají tisku, Carlucciho zákon (sepsaný audiovizuální lobby) zakazující anonymitu online, Alfonův zákon, který zajišťuje „právo na odpověď“ komukoli, kdo prohlásí, že byly jeho zájmy podryvány blogem, zákon Pisanu o uchovávání záznamů o veškerém internetovém připojení včetně WiFi (se zahrnutím osobních identifikačních údajů) atd.

10) již není online



STOP

**Přestaňte věřit,
že skrývání problému
nějak napomůže
jeho řešení**

S odbornou podporou

Ouders Online

Dutch Online Parents Association

<http://www.ouders.nl>

ARCH

Action on Rights for Children

<http://www.archrights.org.uk>

Tento dokument je šířen pod licencí Creative Commons 3.0.
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>